

مسائل پدید آمده هنگام وفا و بعد از وفات

۱. گذاشتن قرآن بر بالین محضر (کسی که در حال مردن است).
۲. خواندن سوره «یس» بر بالین بیمار در حال مرگ یا اینکه روی کفن بعضا مشاهده شده می خوانند.
۳. اعتقاد به این که انسان پس از مردن نجس می شود، جز شهدا و معصومین.
۴. بیرون راندن زنان حائض و نفسا و افراد جنب از اطراف میت.
۵. تعطیل نمودن مشاغل و نرفتن دنبال کار و زندگی به مدت یک هفته برای کسانی که موقع مردن حاضر بوده اند.^۱
۶. اعتقاد به اینکه روح میت گرد خانه ای که در آن مرده است دور می زند.
۷. روشن کردن شمع تا صبح در کنار میت در شبی که فوت کرده است.^۲
۸. گذاشتن شاخه سبز در اطافی که میت در آن فوت کرده است.
۹. خواندن قرآن در کنار میت تا زمان غسل دادنش.
۱۰. گرفتن ناخن ها و تراشیدن موهای زیر ناف میت.^۳
۱۱. ریختن خاک در چشم های میت و خواندن این مقوله در این لحظه «لا یملاً عین ابن آدم الا التراب»^۴ (چشم های بشر را به غیر از خاک هیچ چیز دیگری پر نمی کند).
۱۲. غذا نخوردن خویشاوندان میت قبل از فارغ شدن از دفن.^۵
۱۳. سوگواری تا یک سال تمام، بطوری که زنان از حنا، لباس و زیور آلات استفاده نکنند.
۱۴. اصلاح نکردن سر و صورت بخاطر سوگ.^۶
۱۵. استفاده نکردن از آبی که در خانه میت است. به گمان این که روح میت موقع بیرون آمدن، در آن آب شسته شده است.
۱۶. نشستن لباسهای میت تا سه روز، به گمان این که این عمل باعث بازگرداندن عذاب قبر از وی می شود.^۷
۱۷. این اعتقاد که هر کس روز جمعه، یا شب جمعه فوت کند، فقط یک ساعت در قبر عذاب می بیند و بعد عذاب از وی منقطع می شود و تا روز قیامت عذاب نمی بیند. (این مساله را ملا علی قاری در صفحه ۹۶ «شرح الفقه الاکبر» آورده و آن را رد کرده است.^۸
۱۸. عذاب قبر از مومن گناه کار روز جمعه و شب جمعه منقطع می شود و تا روز قیامت به او بر نمی گردد.
۱۹. اعلام خبر وفات میت از مناره های مساجد.^۹
۲۰. گفتن: الفاتحه به روح میت، هنگام شنیدن خبر وفات کسی.^{۱۰}

[telegram.me/ahkamjanayezqeshm](https://t.me/ahkamjanayezqeshm)

1- المدخل لابن السراج (276/3-277).

2- المدخل (236/3).

3- «المدونه» امام مالك (180/1) مدخل (140/3).

4- المدخل (261/3) مفتاح الكرامه (509/1).

5- المدخل (276/3).

1- به مساله شماره 22 مراجعه شود.

2- المدخل (276/3).

3- شيخ علي قاري در صفحه 91 شرح فقه اكبر آن را نقل کرده و با این الفاظ آن را رد کرده است: این عقیده باطل است و بدتر از این که گفته اند کافر در روز جمعه و ماه رمضان به احترام پیامبر، عذاب داده نمی شود.

4- المدخل (245/3-246) به مساله شماره 22 مراجعه شود.

5- به مساله شماره 24 مراجعه شود.